

عنوان: حمایت پرستار در مراقبت از بیماران مبتلا به سرطان سینه و استرس ناشی از بیمار نویسنده: هاجر اعتباریان - زهرا قصاب (دانشجو یان پرستاری)
استاد راهنما: آقای جمالی (کارشناس ارشد پرستاری، مدیر پرستاری بیمارستان سیدالشهدا)

مقدمه: زنان بطور فزاینده ای از طرف پرستاران متخصص به عنوان پرستاران مراقبت سینه نیاز به حمایت دارند. حقیقت داشتن سرطان سینه باعث آسیب های گوناگونی برای زنان و خانواده های آنان می گردد. درمان، اندکی پس از تشخیص آغاز می گردد و غالباً درمان اولیه شامل خارج نمودن تومور است. این درمان جراحی ابتدایی گامی قابل ملاحظه در دوره بیماری برای زنان مبتلا به سرطان سینه را ارائه می کند. پژوهش نشان میدهد که بعد از درمان دارویی مراقبت های روانی از اهمیت ویژه ای برخوردارند که به موجب آن حمایت روانی از زنان متاثر مثبت بر چگونگی کنار آمدن آنها با بیماریشان خواهد داشت. در کنا اعضای خانواده ها این امر بر عهده کلیه پرستارانی است که در طول دوره درمان با بستری زنان بیمار را حمایت و همراهی می نمایند.

مواد و روش ها: این مقاله مروری است بر منابع اینترنتی موجود در رابطه با استرس در زنان مبتلا به سرطان سینه.

بحث و بررسی: در طول مدت درمان جراحی، کنار آمدن عاطفی با تشخیص و معرفی ترس از آینده برای زنان تحت تاثیر در اولویت قرار می گیرد. آنها در جستجوی ارتباط و مراقبتی با ارزش با پرستارند. در ابتدا بیماران آرزو دارند با آنها به عنوان یک انسان، با احترام برخورد شود و احساس کنند شخصا با نیازها و تمایلاتشان آشنا شده اند و آنها میخواهند پرستاران متوجه ویژگی های فردی آنها بوده و آنها را حمایت کنند. پرستاران نباید تنها پاسخگوی نیازهای فیزیکی باشند بلکه باید از آسیب های روحی_روانی نیز آگاه باشند. بیماران از پرستاران انتظار دارند در شرایط سخت در کنار هم بمانند و پرستاران می توانند به بیمار اطمینان دهند که میتوانند از بحران حاضر جان سالم به در برند و این با حضور وی و تشویق هایی حاصل خواهد گشت. علی رغم کلیه مراقبت ها از بیمار در طول بحث در مورد نگرانی ها و سختی ها با پرستاران، بیماران نیازمند یک فرد رابط هستند با این وجود پرستار باید خود را تحمیل کرده و یا به بیمار این احساس را بدهد که مجبورند در مورد بیماری با هم صحبت کنند به علاوه بیمار خواستار ایجاد فضای گفتگوی مناسب می باشد و این محیط باید همیارانه، پیوسته، مراقبت کننده و مورد توجه باشد. در ارتباط با بیمار پرستاران باید آرام، ساکت و هوشیار باشند در غیر اینصورت این امکان وجود دارد که زنان مقابل پرستار خود را ضعیف و آسیب پذیر نشان دهند. این به بیمار نشان میدهد که اگر چنین نکنند مجبور به توصیف احساسات خود بوده و یا باید آنها را مخفی کند.

نتیجه گیری: منبع حمایت مراقبتی توسط پرستاران در آگاهی از شرایط خاص و نیاز های بیمار می باشد. اگر چه آنها تنها قادرند این حمایت را در صورتی ارائه کنند که در مورد آسیب ها و نیاز های بیمار اطلاعات کافی داشته باشند. پرستاران نیز نه تنها نیازمند دانش در مورد نیازها هستند بلکه مستلزم مهارت های کافی به منظور پاسخ مناسب به این نیازها نیز می باشد و نیز مهارت تشکیل رابطه و گفتگو ضروری است. همچنین میتواند به عنوان فرصتی برای پرستاران برای تاکید بر رفتاری مراقبتی به عنوان ابزار روند مراقبت حرفه ای و تکامل بیشتر نقش مشاوره و حمایت روانی به عنوان حیطه مراقبتی اولیه پذیرش در نظر آید. سر انجام مداخلات مراقبتی در حال پیشرفت هستند که در صد کاهش آسیب های روانشناختی و مشارکت در افزایش تندرستی زنان متاثر میباشد.

کلمات کلیدی: Breast cancer, Stress, Nursing Care